

[Madsen-Mygdal.]

Vi kan tiltræde Ændringsforslag Nr. 8 og ligeledes Ændringsforslag Nr. 9. Derimod maa jeg af de Grunde, som jeg har nævnt, fraraade Ændringsforslag Nr. 10 om, at ved enhver Akkord skal Fordringerne nedskrives til gennemsnitlig 30 pCt. Ligeledes maa jeg altsaa fraraade Ændringsforslag Nr. 11, der gør Vurderingerne afhængig af Ejendomsskyldvurderingen, men anbefale den oprindelige Affattelse af Forslaget, hvorefter det er et Skøn af Amdsudvalget efter dettes bedste Overbevisning, der bestemmer Værdien. Jeg maa ogsaa fraraade Ændringsforslag Nr. 12, der indfører Bestemmelsen om Kaution for $\frac{1}{4}$ af Laanet.

Ændringsforslag Nr. 13, der er af rent formel Natur, kan jeg anbefale, derimod maa jeg fraraade Ændringsforslag Nr. 14, hvor Udvalgets Flertal foreslaar, at det sidste Punktum under Punkt 4 i § 4 udgaar. I dette sidste Punktum siges det, at naar Udvalget enstemmigt indstiller det, kan Landbrugsministeren dispensere fra Bestemmelsen om, at Maksimum er 8 pCt. af Ejendomsskyldværdien eller 6 000 Kr. til den enkelte Ejendom. Dette ønsker Flertallet ikke, Flertallet ønsker, at der skal være et absolut Maksimum. Det er jo ikke noget stort Spørgsmaal, men jeg vil dog sige, at der kunde tænkes det Tilfælde, at Akkord kunde opnaas, at alle Parter ønskede det, og det drejede sig maaske kun om nogle faa hundrede Kroner yderligere, saaledes at Statslaanet i Stedet for 6 000 Kr. skulde være paa 6 500 Kr., og saaledes at man i Stedet for 8 pCt. gik op til 9 pCt.

Vi ønsker ikke, der skal være fri Bane for at gaa op til et hvilket som helst Beløb, men det synes mig kun rimeligt at give en lille Smule Bevægelighed, saaledes at den højtærede Landbrugsminister — det er altsaa en Tillidsserklæring fra vor Side — kunde skønne over, hvorvidt han ønskede at dispensere her; men han maa kun dispensere — det er dog ikke en Mistillidsserklæring fra vor Side, maa jeg sige — i Tilfælde af, at hele Udvalget enstemmigt indstiller det.

Ændringsforslag Nr. 15 kan vi tiltræde, det er blot en formel Ændring, og ligeledes Ændringsforslag Nr. 16. Underændringsforslaget til Ændringsforslag Nr. 16 ser jeg mig derimod ikke i Stand til at anbefale. Vi kan ogsaa tiltræde Ændringsforslagene Nr. 17, 18, 19, 20 og 21.

Jeg skal da, i Henhold til de Be-

mærkninger, jeg her har fremsat, tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for alle de Ændringsforslag, som det samlede Udvalg har stillet, og endvidere for Ændringsforslagene Nr. 5, 7 og 17, medens jeg maa fraraade at stemme for alle de andre Ændringsforslag, hvoraf i hvert Tilfælde flere har den beklagelige Konsekvens, at de i høj Grad forringer Forslagets Værdi.

A. C. D. Petersen: Som det fremgik af de Udtalelser, jeg fremsatte ved første Behandling, nærer vi for vort Vedkommende nogen Skepsis med Hensyn til Betimeligheden af det foreliggende Lovforslag om, at Gælden nedbringes til 100 pCt. af de hos vedkommende Bruger eller Ejer værende Værdier, Aktiver, idet vi, som ogsaa ved første Behandling anført, gaar ud fra, at naar det er rigtigt, at vi er inde i en Landbrugskrise, saa kan det neppe siges at være en virkningsfuld Hjælp for et betrængt Landbrug, at Gælden nedskrives til 100 pCt. af de samlede Aktiver. Hvis der virkelig eksisterer en Landbrugskrise — hvad jo ingen bestrider, at der gør —, saa vil det være mere, end der med Rette kan ventes honoreret. Fra konservativ Side var vi derfor overmaade betænkelige ved Forslaget, saaledes som det blev fremsat, men jeg erkender, at en Del af de Ændringer, der her er foreslaaet, henholdsvis af Flertal og Mindretal, og som vi fra konservativ Side har sluttet os til, betegner en saadan Forbedring af Forslaget, at man, om end med nogen Betænkelighed, kan medvirke til dets Ophøjelse til Lov.

Jeg beklager den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte om Flertallet og Mindretallet, idet dette kunde bidrage til i nogen Grad at forvirre ærede Medlemmer, og jeg beder derfor ærede Medlemmer om at følge med i Ændringsforslagene. Der er ikke mindre end tre Flertal og to Mindretal, saaledes at „Flertallet“ ikke er det rette Udtryk, naar man har Indvendinger at gøre mod de forskellige Ændringsforslag.

Vort Arbejde under Behandlingen i Udvalget har især maattet gaa ud paa to Ting, for det første at simplificere Administrationen saaledes, at den blev billigst mulig, og derfor maatte vi sætte ind paa at forhindre, at man oprettede disse nye Amdsinstitutioner, de saakaldte Laanekasser med deres naturligvis lønnede Bestyrelser, og dette er lykkedes os, saaledes at vi nu mener, at Administrationen af